

NGƯỜI TRẺ VIỆT NAM HÔM NAY

ĐIỆP MỸ LINH

Mấy hôm nay, cố vận dụng trí tưởng tượng để hình thành một truyện ngắn, nhưng không thể nào tôi tập trung tư tưởng được; vì những tin tức, hình ảnh biểu tình tại Việt Nam và tại các nước khác có người Việt cư ngụ làm cho tâm hồn tôi không yên!

Thú thật, trước đây, thấy hình ảnh và đọc tin tức về thế hệ trẻ Việt Nam trong nước, cứ sáng sớm ra tụ quanh các quán vỉa hè, các chôn ăn chơi đàn điếm và nhà cầm quyền C.S.V.N. lại cứ “ru ngủ” giới trẻ bằng những tổ chức hội hè liên miên, đưa các “em chân dài”, (nhờ mang dày cao cả hai tất) và ngực nở, mông đầy (nhờ bác sĩ thẩm mỹ) thì tôi rất chán nản và thất vọng về người trẻ trong một xã hội tha hóa đến cùng cực!

Nhưng, từ khi xảy ra sự việc đảng và người C.S.V.N. lại âm mưu dâng thêm đất cho Tàu Cộng tại ba yếu điểm quân sự Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc rồi nhiều cuộc biểu tình trên các thành phố lớn tại Việt Nam “bùng” lên thì cái nhìn của tôi đối với người trẻ Việt Nam trong nước đã hoàn toàn thay đổi.

Nhìn vào youtube, tôi thấy một thanh niên bị hai ba tên công an mặc thường phục quật ngã rồi bảy tám tên công an khác xúm lại đánh đấm vào đầu của thanh niên này. Máu tuôn ướt mặt cậu ấy. Sự bất nhẫn dâng lên ngàn ngút trong lòng tôi! Tôi gục xuống, đưa tay quệt nước mắt!

Khi niềm xúc động trong tôi hơi lắng dịu, tôi thấy một email vừa vào “box” của tôi. Tôi mở email này và thấy youtube ca khúc Bài Chó Hoang của nhạc sĩ Đức Tường.

Thấy tên một nhạc sĩ lạ và tựa đề cũng lạ, tôi tò mò mở youtube. Lời ca làm cho tôi sững người: *“Chó vàng, chó xanh, chó đen, chó đốm. Một bầy nông cuồng một lũ chạy hoang. Khủng bố hung tàn tràn lan. Gieo rắc kinh hoàng khắp nơi...Ai người tranh đấu cứu muôn dân...Ai người ra tay cùng một lòng đứng lên cho Quê Hương?...Áo vàng, áo xanh, áo đen, áo gấu! Hình dạng mặt người lòng thú vô nhân. Ai ơi! Hãy nhớ điều này: Cướp đêm là giặc cướp ngày là công an!”*.

Từ ngày đủ hiểu biết và lớn lên dưới thời Pháp thuộc rồi đến chính thể Việt Nam Cộng Hòa (V.N.C.H.), chưa bao giờ tôi thấy nhiều cuộc biểu tình đổ máu như những ngày qua – và vẫn còn tiếp diễn tại Việt Nam – để chống lại việc C.S.V.N. hung tàn bán thêm ba phần đất chiến lược cho Trung Cộng! Là một người chơi nhạc và biết rất nhiều ca khúc Việt Nam, thế mà, từ bé đến giờ tôi chưa nghe hoặc thấy một ca khúc nào chống đối chế độ một cách can cường và chính xác như bài ca bài này! Nghe ca khúc Bầy Chó Hoang xong thì những nhạc phẩm phản chiến – trước 1975 – của Trịnh Công Sơn so ra hãy còn thua bài này xa! Tôi thành tâm cầu nguyện Phật Bà Quan Thế Âm che chở cho nhạc sĩ Đức Tường không bị C.S.V.N. bắt!

Tôi tự hỏi, tại sao bước chân của người C.S.V.N. đi đến đâu thì ở đó máu và nước mắt của dân lành phải tuôn dài? Hình ảnh hãi hùng – do hỏa tiễn của C.S.V.N. bắn thẳng vào đoàn người chạy loạn – trên những bãi biển dọc các vùng Duyên Hải và trên đèo Hải Vân, năm 1975, vẫn chưa nhòa trong ký ức của tôi. Tiếng kêu than khàn cổ của người dân miền Nam khi bị C.S.V.N. tịch thu nhà đất và tài sản rồi đuổi đi kinh tế mới – sau khi C.S.V.N. lừa để bắt chồng, Cha, anh, em của người miền Nam vào tù – vẫn còn vang vọng đâu đây. Rồi những cuộc trưng dụng đất của tư nhân, điển hình là cướp đất của ông Đoàn Văn Vươn, rồi chiến dịch “giải phóng mặt bằng” để tịch thu nhà, đất của những bà Mẹ trẻ và của những cụ già mà – trước 1975 – có thể các Cụ đã từng cru mang, đùm bọc, che giấu nhiều nhóm du kích hoặc Việt Cộng nằm vùng khỏi các cuộc hành quân của người lính V.N.C.H.

Ngày xưa, theo các giang đình trong những cuộc hành quân hỗn hợp, mỗi khi giang đình ủi bãi trước xóm làng, tôi thấy mấy anh thủy thủ thường đem đường hoặc dầu ăn lên bờ tặng các cụ Bà. Tôi buồn buồn tự hỏi, sau khi đoàn giang đình tách bến, không biết các Cụ có dùng đường đó để nấu chè và dùng dầu ăn để chiên trứng vịt rồi đưa xuống hầm tiếp tế cho mấy chàng Việt Cộng đang trốn dưới đó hay không?

Các Cụ bà nhân hậu đã từng nuôi nấng, che giấu Việt Cộng nằm vùng – có lẽ – nay không còn sống để xót xa, đau khổ cho lòng nhân đạo của các Cụ đã đặt không đúng chỗ, không đúng người để ngày nay những kẻ được các Cụ cứu mang ngày trước đang cùng đồng bọn đem đất nước Việt Nam bán cho kẻ thù truyền kiếp Trung Cộng!

Những người có văn hóa, ngày xưa ngang nhiên “xuống đường”, phản đối cuộc chiến Quốc Cộng với biểu ngữ “Thách thức Thiệu Kỳ”. Bây giờ những người đó có tự thấy tội lỗi hay không? Huỳnh Tấn Mẫm ở đâu? Huỳnh Tấn Mẫm có dám lộ diện để nhìn rõ hậu quả khốc liệt của hành động ngây ngô, nông cạn, thiếu suy nghĩ, thiếu công bằng của chàng ta và đồng bọn trước 1975 hay không? Huỳnh Tấn Mẫm và những người ngày xưa biểu tình chống Thiệu Kỳ có còn nhớ hai câu ca dao mà – vào thời bao cấp – người dân miền Nam thường mĩa mai: “Đả đảo Thiệu Kỳ, mua gì cũng có. Hoan hô Hồ Chí Minh, mua cây đình cũng sắp hàng” hay không?

Quý vị nào tổ chức cuộc tự thiêu cũng như vị tu sĩ nào đã châm lửa vào Hòa Thượng Thích Quảng Đức năm 1963, bây giờ nghĩ gì trước cảnh đàn áp dã mang của công an Cộng Sản đối với người dân vô tội? Quý vị phản ứng như thế nào trước hiểm họa mất nước vào tay Trung Cộng?

Dù lúc bé học trường bà Sơ –Domain de Marie, Dalat – tôi cũng vẫn là một Phật tử thuần túy, tuyệt đối tuân theo lời Phật dạy; vậy thì đừng ai vội ghép tôi vào tội đả phá Phật Giáo.

Năm 1963 tôi còn rất trẻ, nhưng tôi đã tự hỏi: Giáo lý nhà Phật cấm sát sanh. Thế thì khi quý vị tu sĩ biết được ý định tự thiêu của Hòa Thượng Thích Quảng Đức tại sao quý vị tu sĩ không can ngăn, không khuyên giải, mà quý vị tu sĩ còn đồng lòng sắp hàng đi đến chỗ Ngài Quảng Đức sắp tự thiêu rồi bao quanh khu vực – với mục đích không cho chính quyền hoặc sở cứu hỏa xông vào cứu khi Ngài Quảng Đức tự thiêu – rồi quý vị bình thản chờ đợi, chứng kiến cái chết quá thảm thương của Ngài? Đành rằng Ngài Quảng Đức chết cho chánh pháp; nhưng giáo lý nhà Phật không cổ xúy sát sanh. Và nếu cái chết của Ngài Quảng Đức chỉ với mục đích để hoành dương đạo pháp thì lý do gì – sau khi C.S.V.N. cưỡng chiếm được miền Nam – tại quận Phú Nhuận Saigon, lại xuất hiện con đường mang tên Thích Quảng

Đức? Xin đừng ngại biện rằng khi C.S.V.N. muốn dùng tên Ngài Quảng Đức để đặt tên đường thì làm sao ai có thể cấm C.S.V.N. được!

Tôi không biết kẻ đã tưới xăng lên người của Ngài Quảng Đức nay còn sống hay đã chết. Nếu người này còn sống thì không hiểu chàng ta còn đủ minh mẫn để cảm thấy tủi nhục, đau buồn khi hình ảnh những người trẻ hôm nay bị công an của C.S.V.N. lôi xềnh xệch trên đường sau khi đánh bể đầu, sút môi, gãy răng; vì những người trẻ này vùng lên chống C.S.V.N. bán nước cho Trung Cộng hay không? Hành động của người tưới xăng lên Ngài Quảng Đức trong cuộc tự thiêu năm 1963 – không nhiều thì ít – cũng góp phần đưa đến sự thành công của C.S.V.N. trong cuộc chiến 1954-1975 và hành động bán nước của Nguyễn Phú Trọng và đảng C.S.V.N. ngày nay!

Ngày xưa – dưới thời V.N.C.H. – Huỳnh Tấn Mẫm và người tưới xăng lên thượng tọa Thích Quảng Đức cùng đồng bọn biểu tình liên miên để phản đối cuộc chiến Quốc Cộng mà có tên nào bị Cảnh Sát hoặc Công An V.N.C.H. đánh đập sặc máu, gãy răng như bây giờ công an C.S.V.N. thực hiện đối với người dân biểu tình chống C.S.V.N. bán nước cho Trung Cộng hay không?

Ngày xưa, Huỳnh Tấn Mẫm và đồng bọn chống lại sự tự vệ của V.N.C.H. trước sự xâm lăng của C.S. V.N.. Ngược lại, ngày nay đồng bào và người trẻ chống C.S.V.N. bán nước cho Trung Cộng. Thế thì trong lòng Huỳnh Tấn Mẫm và đồng bọn có gợn lên chút hối tiếc, ăn năn nào đối với một chính thể non trẻ – V.N.C.H. – mà Huỳnh Tấn Mẫm và đồng bọn đã lớn lên, được học thành tài rồi quay lại góp phần làm sụp đổ chính thể đó hay không? Từ sự sụp đổ của V.N.C.H. mới đưa đến sự hiện diện tràn lan của Trung Cộng trên Quê Hương Việt; cũng từ sụp đổ của chính thể V.N.C.H. mới đưa đến cảnh máu đổ trong các cuộc biểu tình do dân chúng nổi lên chống C.S.V.N. bán nước cho Trung Cộng, Huỳnh Tấn Mẫm và đồng bọn có biết hay không?

Xin đừng vội đem việc Tướng Nguyễn Ngọc Loan xử bắn tên Việt Cộng ngay tại mặt trận, năm Mậu Thân – sau khi tướng Loan được báo cáo là chính tên Việt Cộng đó đã giết chết cả vợ chồng, con cái của một vị đại tá V.N.C.H. khi C.S.V.N. phản bội hiệp ước đình chiến năm 1968, tiến chiếm cư xá sĩ quan – để so sánh với những hành động dã man của công an C.S.V.N. dành cho người biểu tình hiện nay. Hai hoàn cảnh và hai lý do hoàn toàn khác biệt.

Vừa viết đến đây, tôi nhận được email của một người bạn. Trong email của bạn tôi có câu của Huỳnh Tấn Mẫm rất đáng lưu ý: “Theo [BBC Việt ngữ](#), ngày 9.12.2015, ông Huỳnh Tấn Mẫm cùng với 126 người khác, đã gửi một bức thư ngỏ đến [Bô Chính trị, Ban Chấp hành Trung ương khóa XI](#), các đại biểu dự [Đại hội lần thứ XII](#) và toàn thể đảng viên Đảng Cộng sản Việt Nam. Bức thư đề nghị "đổi tên đảng (không gọi là Đảng Cộng sản); đổi tên nước (không gọi là Cộng hòa xã hội chủ nghĩa); trả lại tự do cho những người khác chính kiến đang bị giam giữ; chấm dứt sự trấn áp và ngăn chặn nhân dân thực hiện quyền tự do dân chủ theo Hiến pháp" đồng thời nêu ý kiến **"Thực tiễn của nước ta cũng như trải nghiệm của nhiều nước trên thế giới đã cho thấy rõ sai lầm và thất bại của đường lối xây dựng chủ nghĩa xã hội theo chủ nghĩa Mác - Lênin"**.

Thì ra gần đến cuối đời Huỳnh Tấn Mẫm mới nhận ra được C.S.V.N. đã sai lầm! Nhưng sự sai lầm của đảng và người C.S.V.N to lớn như thế, thấm nhiều máu và nhiều nước mắt của người Việt Nam đến như thế mà Huỳnh Tấn Mẫm chỉ đề nghị, đưa ý kiến thì không cách gì C.S,V.N. đồng ý thay đổi! Hơn nữa, một kẻ sát nhân – như đảng và người C.S.V.N. – mà Huỳnh Tấn Mẫm đề nghị thay đổi tên đảng và thay đổi tên nước thì có khác nào Huỳnh Tấn Mẫm bảo một tên sát nhân chỉ cần thay áo quần, đổi tên họ thì tên sát nhân sẽ trở thành một vị chân tu hay không?

Thôi, một người trí thức như Huỳnh Tấn Mẫm mà đề nghị đảng C.S.V.N. thực hiện hai điều vô bổ như thế thì tôi không muốn viết về chàng ta nữa!

Tôi xin trở lại với sự so sánh giữa chính thể V.N.C.H. và C.S.V.N.

Những thanh niên ngày xưa trốn quân dịch, an nhiên tự tại ở hậu phương trong khi bạn hữu xông pha nơi chiến trận để ngăn chặn bước chân đẫm máu của C.S.V.N., bây giờ nghĩ gì khi thấy thế hệ con cháu vùng lên cùng với người trẻ trong nước để ngăn chặn C.S.V.N. bán nước cho Trung Cộng? Những người trốn lính này có cảm thấy tự hổ thẹn vì ngày xưa đã hèn nhát trốn lính hay không?

Nếu những người ngày xưa trốn lính tự biện hộ rằng ngày xưa họ trốn lính là vì họ bất mãn chế độ V.N.C.H. thì câu hỏi được đặt ra là: Các thể chế V.N.C.H. không toàn mỹ, nhưng dưới các thể chế V.N.C.H. có được mấy ông Tướng, Tư Lệnh, Bộ Trưởng có nhà riêng để ở hay là các vị này chỉ ở trong những ngôi nhà do Pháp để lại? Còn bây giờ, những người có chức quyền trong đảng và nhà nước C.S.V.N. thì sống trong những biệt phủ nguy nga lại còn thừa tiền xây sẵn những ngôi mộ rất

“hoành tráng”, rồi mua nhà tại Mỹ và gửi tiền vào ngân hàng bên Thụy Sĩ, v.v... những người ngày xưa trốn lính, bây giờ có biết hay không? Chính thể V.N.C.H. đã bao giờ tịch thu đất của chùa và đất của nhà thờ như hiện nay C.S.V.N. đang thực hiện giải phóng mặt bằng cho ngôi nhà thờ cổ và ngôi chùa lớn ở Thủ Thiêm hay không? Thế thì những người trốn lính ngày ấy bây giờ nghĩ gì?

Thời V.N.C.H., năm 1973, Hoa Kỳ rút quân, cắt đứt toàn diện mọi yểm trợ cho V.N.C.H. trong khi C.S.V.N. vẫn nhận vũ khí, đạn dược và quân dụng được viện trợ từ Trung Cộng và Nga.

Thế mà ngày 19 tháng 01 năm 1974, Trung Cộng chỉ “lấp ló” ở Hoàng Sa trong khi lực lượng của Quân Lực V.N.C.H. hoàn toàn bị chi phối vì những trận chiến ác liệt và tàn khốc do C.S.V.N. vượt Trường Sơn tấn công vào khắp các vùng Chiến Thuật mà Hải Quân V.N.C.H. cũng vẫn đưa mấy chiến hạm ra Hoàng Sa nghênh chiến để chứng tỏ cho thế giới và Trung Cộng biết V.N.C.H. là chủ của Hoàng Sa!

Còn C.S.V.N., từ sau 1975 đến nay, hết dưng cho Trung Cộng khu đất này thì bán cho Trung Cộng vùng đất khác – chỉ toàn những yếu điểm chiến lược quan trọng của Việt Nam.

Thế thì giữa V.N.C.H. và C.S.V.N. ai có chính nghĩa và ai đã hết lòng bảo vệ Quê Hương Việt Nam?

Cũng vào thời V.N.C.H. có người dân nào bị mất đất, mất nhà, mất ruộng hay không? Hay là nông dân thời V.N.C.H. còn được ưu đãi bằng chính sách Người Cày Có Ruộng? V.N.C.H. có cho hãng xưởng ngoại quốc nào lập khu kỹ nghệ hay không? V.N.C.H. có nhượng đất đai, nhượng các yếu điểm quân sự cho một nước nào hay không? Ngày đó, bất cứ căn cứ nào của Mỹ cũng thường có ít nhất là một đơn vị của Quân Lực V.N.C.H. đóng cạnh.

Ngày xưa, Mỹ đưa quân và viện trợ vũ khí giúp miền Nam Việt Nam chống lại sự xâm lăng của C.S.V.N. từ phương Bắc. Tôi muốn hỏi người Cộng Sản câu này: Có phải đảng và người C.S.V.N. “suy bụng ta ra bụng người” cho nên đảng và người C.S.V.N. nghĩ rằng Mỹ hiện diện ở miền Nam thì thế nào Mỹ cũng trả tiền thuê đất cho chính phủ miền Nam hay không? Vì “ăn không được thì phá cho hôi” cho nên người C.S.V.N. quyết xẻ Trường Sơn, thế “sinh Bắc tử Nam” để đánh cho “Mỹ cút Ngụy nhào” hay không?

Sau khi cưỡng chiếm miền Nam, đảng và người C.S.V.N. biết rõ rằng chính phủ V.N.C.H. chỉ được Mỹ viện trợ quân sự chứ chính phủ V.N.C.H. chẳng cho Mỹ thuê bất cứ khu vực nào cả và Mỹ cũng chẳng trả cho V.N.C.H. xu teng nào cả. Thế mà đảng và người C.S.V.N. cũng vẫn vì đồng tiền mà cho hãng xưởng của Trung Cộng thuê đất trên khắp đất nước! Tại sao? Nếu không phải đảng và người C.S.V.N là loài phản quốc?

Mời độc giả xem bản đồ dưới đây.

Mọi người đều thấy, trên giải đất hình chữ S, từ Bắc xuống Nam, từ cao nguyên xuống đồng bằng, tràn luôn ra bờ biển và các đảo, v.v... nơi nào cũng có cơ sở, hãng xưởng, khu thương mại của Trung Cộng – mà lại có bảng “Cấm người Việt lai vãng”! Như thế còn chưa đủ, hiện tại, C.S.V.N. lại âm mưu “dâng” thêm cho Trung Cộng ba vị trí chiến lược nữa: Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc dưới chiêu bài “**cho Trung Cộng thuê 99 năm!**” và được hưởng quyền thừa kế. Đặc biệt hơn cả là: C.S.V.N. còn “**Cho phép Tòa án nước ngoài xét xử công dân Việt Nam về sự việc trên lãnh thổ quốc gia!**” (Theo LS. Trần Đình Dũng trên báo Thời Luận).

Khi bị người dân phản đối mạnh mẽ và vạch rõ âm mưu bán nước thì người C.S.V.N. và dư luận viên lại so sánh rất thiếu căn cứ về trường hợp C.S.V.N. bán nước cho Trung Cộng cũng giống như các nước khác trên thế giới cho người Tàu lập China Towns mà thôi!

Đây là lối suy nghĩ hời hợt của những khối óc bị “hội chứng” từ chiến dịch “bản cứng hóa nhân dân” do Việt Minh – tiền thân của C.S.V.N. – áp đặt lên người dân Việt từ thập niên 40!

Sau khi chiếm được miền Nam, C.S.V.N. cho giảng biểu ngữ khắp hang cùng ngõ hẻm với lời của ông Hồ Chí Minh my dân: “Không có gì quý hơn độc lập, tự do”. Độc lập tự do cái nổi gì mà nhà tù đày đọa sĩ quan và công chức của V.N.C.H. tràng lang từ Bắc chí Nam! **Độc lập tự do cái nổi gì mà Luật An ninh mạng được Quốc hội Việt Nam thông qua ngày 12/06/2018 với đa số phiếu bầu trên 86%! (1)**

Bây giờ thì người Việt Nam đã nhận thức được thực tế: **C.S.V.N. gây nên hai cuộc chiến khốc liệt, tương tàn để chống Pháp, chống Mỹ, thiêu rụi cả mấy triệu thanh niên, thanh nữ và thường dân Việt Nam vô tội chỉ với mục đích bán trọn nước Việt Nam cho Trung Cộng!**

Hỡi Người Trẻ Việt Nam! Mấy hôm nay các bạn đã và đang viết từng trang sử mới, từng trang sử tuyệt vời để lật đổ chế độ C.S.V.N. phi nhân!

Vừa viết đến đây tôi nhận được một youtube. Mở youtube, nghe tiếng Guitar dạo phân đoạn đầu, tôi nhận ra âm điệu của ca khúc này nhẹ nhàng, dễ hát và không có những biến âm lạc điệu như nhạc Việt Nam được các nhạc sĩ trong nước sáng tác sau 1975. Khi giọng nam cất lên, tôi ngồi lặng yên để lời ca “đi” vào từng động mạch, từng tế bào trong trái tim tôi: *“Một đôi chân xuống đường. Vạn đôi chân xuống đường. Triệu con tim xuống đường thề quyết dân thân. Một người cất tiếng hô vang. Vạn người cất tiếng hô vang. Triệu người cất tiếng hô vang thành tiếng sóng Bạch Đằng Giang...”* Vừa nghe đến đây, niềm xúc động dâng cao vọt vọt trong lòng tôi rồi nước mắt từ đâu tuôn tràn, nhẹ rơi trên phím computer! Tôi cố bình tâm, đưa tay vuốt ngực trong khi tiếng hát vẫn tiếp: *“Một tát không đi, một ly không rời, đất ngàn năm con cháu Lạc Hồng. Thề quyết giữ trọn dù cho lao tù vẫn một lòng bảo vệ Non Sông Việt Nam!” (2)*

Người trẻ Việt Nam đã và đang vùng lên, quyết bảo vệ Non Sông Việt Nam! Từng trang sử mới đang mở ra với những dòng chữ, những hình ảnh hào hùng, lắm liệt, ngời sáng và đẫm máu! Các bạn cứ thẳng tiến. Bốn mươi ba năm qua C.S.V.N. đã dùng bạo lực khổng chế và âm mưu “ru ngủ” các bạn. Bây giờ các bạn đã và đang vùng lên quật khởi thì xin các bạn đừng chùn bước.

Nếu các bạn trẻ Việt Nam chùn bước lần này thì sẽ không bao giờ có được cơ hội nào khác nữa để các bạn thể hiện lòng tự ái dân tộc và tình yêu Quê Hương Việt Nam!

Hãy quật khởi và thẳng tiến, hỡi Người Trẻ Việt Nam!

Xin gửi về Quê Hương Việt Nam tình yêu thương nồng nàn và lòng ngưỡng phục của tôi dành cho Người Trẻ Việt Nam Hôm Nay!

ĐIỆP MỸ LINH
<http://www.diepmylinh.com/>

1.- BBC tiếng Việt.

2.- Tôi tìm hoài mà không thấy youtube ghi tên tác giả. Lời ca bài này tôi viết ra từ youtube. Trong khi quá xúc động, tôi nghĩ, có thể tôi viết sai vài chữ. Tác giả vui lòng “xí xóa” cho. Đây là link

<https://www.youtube.com/watch?v=s6UqF4UBz8k>

3.- Hai tấm hình từ Internet.

www.vietnamvanhien.org

